

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

zo 4. júla 2006 *

Vo veci T-304/02,

Hoek Loos NV, so sídlom v Schiedam (Holandsko), v zastúpení: J. J. Feenstra
a B. F. Van Harinxma thoe Slooten, advokáti,

žalobca,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: A. Bouquet, splnomocnený
zástupca,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2003/207/ES
z 24. júla 2002 týkajúceho sa konania podľa článku 81 Zmluvy ES (vec COMP/
E-3/36.700 — Priemyselné a medicínske plyny) (Ú. v. EÚ L 84, 2003, s. 1),
subsidiárne návrh na zníženie pokuty uloženej žalobcovi,

* Jazyk konania: holandčina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,
tajomník: I. Natsinas, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. januára 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

- 1 Žalobcom je holandský podnik, ktorý vyrába, predáva a distribuuje priemyselné a medicínske plyny, ako aj s nimi súvisiace zariadenia, systémy a služby.
- 2 Komisia v decembri 1997 a v priebehu roka 1998 vykonala podľa článku 14 ods. 2 a 3 nariadenia Rady (EHS) č. 17 zo 6. februára 1962 prvého nariadenia implementujúceho článku [81] a [82] zmluvy (Ú. v. ES 13, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3)

šetrenie v pobočkách žalobcu a iných spoločností, ktoré takisto vykonávajú činnosť na trhu priemyselných a medicínskych plynov, v danom prípade AGA Gas BV, Air Liquide BV, Air Products Nederland BV (ďalej len „Air Products“), Boc Group plc (ďalej len „BOC“), Hydrogas Holland BV, Messer Nederland BV (ďalej len „Messer“) a Westfalen Gassen Nederland BV (ďalej len „Westfalen“).

- 3 Komisia po tom, čo vyššie uvedeným spoločnostiam zaslala podľa článku 11 nariadenia č. 17 žiadosti o informácie, zaslala 9. júla 2001 ôsmim podnikom pôsobiacim v dotknutom sektore vrátane žalobcu oznámenie námietok.
- 4 Žalobca vo svojej odpovedi nespochybnil skutočnosti uvedené v oznámení námietok. Po likvidácii AGA Gas jej materská spoločnosť AGA AB odpovedala vo veci samej na uvedené oznámenie v mene svojej bývalej dcérskej spoločnosti a výslovne vyhlásila, že je pripravená prevziať zodpovednosť za porušenia spôsobené dcérskou spoločnosťou.
- 5 Po vypočutí dotknutých podnikov Komisia prijala rozhodnutie 2003/207/ES z 24. júla 2002 týkajúce sa konania podľa článku 81 Zmluvy ES (vec COMP/E-3/36.700 – Priemyselné a medicínske plyny) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 84, 2003, s. 1, ďalej len „Rozhodnutie“).
- 6 Rozhodnutie bolo 29. júla 2002 oznámené žalobcovi a bolo adresované AGA AB ako právnej nástupyni AGA Gas.

7 Rozhodnutie obsahuje tieto ustanovenia:

„Článok 1

AGA AB, Air Liquide BV, [Air Products], [BOC], [Messer], Hoek Loos [NV], [Westfalen] porušili článok 81 ods. 1 [ES] tým, že sa podieľali na dohodách a/alebo pokračujúcich zosúladených postupoch v sektore priemyselných a medicínskych plynov v Holandsku.

Trvanie porušovania bolo takéto:

- AGA AB: od septembra 1993 do decembra 1997,
- Air Liquide BV: od septembra 1993 do decembra 1997,
- [Air Products]: od septembra 1993 do decembra 1997,
- [BOC]: od júna 1994 do decembra 1995,
- [Messer]: od septembra 1993 do decembra 1997,
- Hoek Loos [NV]: od septembra 1993 do decembra 1997,
- [Westfalen]: od marca 1994 do decembra 1995.

...

Článok 3

Za porušovanie uvedené v článku 1 sa ukladajú tieto pokuty:

- AGA AB: 4,15 milióna eur,
- Air Liquide BV: 3,64 milióna eur,
- [Air Products]: 2,73 milióna eur,
- [BOC]: 1,17 milióna eur,
- [Messer]: 1 milión eur,
- Hoek Loos [NV]: 12,6 milióna eur,
- [Westfalen]: 0,43 milióna eur.“ [*neoficiálny preklad*]

⁸ Na stanovenie výšky pokút Komisia v Rozhodnutí použila metódu uvedenú v usmerneniach k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia“), ako aj oznámenie 96/C 207/04 o neuplatňovaní alebo znížení pokút vo veciach týkajúcich sa kartelov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4, ďalej len „oznámenie o spolupráci“).

- 9 Základná čiastka pokuty určená v závislosti od závažnosti a dĺžky trvania porušenia bola v prípade žalobcu stanovená na 14 miliónov eur (odôvodnenie č. 438 Rozhodnutia).
- 10 Komisia v Rozhodnutí nezohľadnila žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť v neprospech alebo v prospech žalobcu.
- 11 Nakoniec Komisia pristúpila k „značnému zníženiu“ výšky pokút v zmysle bodu D oznámenia o spolupráci. Na tomto základe Komisia poskytla žalobcovi 10 % zníženie výšky pokuty, ktorá by mu bola uložená, ak by nedošlo k spolupráci, a to s ohľadom na to, že nespochybnil existenciu skutočností uvedených v oznámení námietok (odôvodnenia č. 454, 457 a 459 Rozhodnutia).
- 12 Po tom, čo Westfalen podal na Súd prvého stupňa žalobu proti Rozhodnutiu (vec T-303/02), prišla Komisia k záveru, že sa dopustila omylu v posúdení, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia vytýkaného tejto spoločnosti.
- 13 Komisia v dôsledku toho prijala 9. apríla 2003 rozhodnutie 2003/355/ES, ktorým sa mení a dopĺňa Rozhodnutie (Ú. v. ES L 123, s. 49). V tomto opravnom rozhodnutí Komisia pripustila, že nesprávne určila marec 1994 ako východiskový bod porušenia pripísaného Westfalen.

- 14 V článku 1 zmeneného a doplneného Rozhodnutia je teda odvtedy uvedené, že Westfalen porušil článok 81 ES tým, že sa podieľal na pokračujúcich dohodách a/alebo zosúladených postupoch v sektore priemyselných a medicínskych plynov v Holandsku v období od októbra, a nie od marca, 1994 do decembra 1995. Článok 3 zmeneného a doplneného Rozhodnutia stanovuje zníženie pokuty z 0,43 na 0,41 milióna eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 15 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. októbra 2002 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 16 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa sa od 13. septembra 2004 zmenilo, sudca spravodajca bol pridelený ako predseda k piatej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.
- 17 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vyzval Komisiu, aby mu predložila určitý dokument.
- 18 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 19. januára 2006.

19 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil článok 3 Rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ho tento článok týka,
- subsidiárne, znížil spravodlivo a podstatným spôsobom výšku uloženej pokuty,
- zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov konania „vrátane úrokov, teda výdavkov súvisiacich s bankovou zárukou“.

20 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

Tvrdenia účastníkov konania

O dosahu žaloby

21 Žalobca uvádza, že vecne nespochybňuje opis skutkového stavu, ktorý Komisia poskytla v časti I „bode E“ Rozhodnutia, ani právnu analýzu vyplývajúcu z tohto

opisu nachádzajúcu sa v časti II bode D, pričom pripomenul, že predmetné dohody sa týkali len časti celosvetového trhu s medicínskymi a priemyselnými plynmi.

- 22 Žalobca upresňuje, že nespochybňuje ani jednotlivé fázy výpočtu výšky pokút vykonávaného Komisiou v odôvodneniach č. 412 až 448 Rozhodnutia, úvahy týkajúce sa závažnosti porušenia, dĺžky jeho trvania a miery zapojenia sa jednotlivých podnikov, ale nesúhlasí s konečným výsledkom výpočtu, z ktorého vyplýva výrazná nerovnováha medzi jemu uloženou pokutou a pokutami udelenými ostatným podnikom, predovšetkým AGA AB.
- 23 Žalobca v tejto súvislosti viackrát poznamenáva, že pokuta, ktorá mu bola uložená, je na jednej strane viac než trikrát vyššia ako pokuta nakoniec uložená AGA AB, hoci podľa samotnej Komisie sa žalobca podieľal na karteli v rovnakom rozsahu a po rovnako dlhú dobu ako AGA Gas, a na druhej strane predstavuje 50 % celkovej výšky pokút uložených v tejto veci, čo v žiadnom prípade nezodpovedá jeho podielu na trhu ani jeho podielu na porušovaní.
- 24 Žalobca tvrdí, že Komisia pri výkone svojej voľnej úvahy, a teda bez toho, aby to vyžadoval skutkový alebo právny stav, vykonala pri stanovení pokút určité rozhodnutia, a to predovšetkým v rámci uplatňovania pravidla hornej hranice 10 % z obratu dotknutého podniku, ktoré je stanovené v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17. Tieto rozhodnutia pritom podľa žalobcu viedli k veľkej nerovnováhe vo výške pokút z dôvodu neprimeraného rozdielu medzi výškou pokuty, ktorá mu bola uložená, a výškou pokút, ktoré boli uložené ostatným podnikom. Komisia tým porušila jednak článok 15 nariadenia č. 17 a článok 253 ES, jednak zásady rovnosti zaobchádzania, proporcionality a zákazu svojvôle, čo odôvodňuje zrušenie článku 3 Rozhodnutia.

- 25 Žalobca okrem toho upresňuje, že cieľom prejednávanej žaloby nie je spochybnenie výšky pokút, ktoré Komisia uložila ostatným podnikom zapojeným do kartelu. Žalobca netvrdí, že rozhodnutie, ktoré Komisia urobila v prospech ostatných podnikov, nebolo správne alebo odôvodnené, aj keď by bolo možné o nich pochybovať, ale že rovnaké rozhodnutia mal orgán urobiť aj pri stanovení výšky jeho pokuty.
- 26 Okrem toho sa žalobca nezávisle od právnych úvah rozvedených vyššie domnieva, že veľmi veľký rozdiel vo výške pokút v jeho neprospech je nespravodlivý, a žiada preto od Súdu prvého stupňa, aby využil svoju neobmedzenú právomoc, ktorú mu priznáva článok 229, a z tohto dôvodu podstatne znížil výšku pokuty, ktorá mu bola uložená.
- 27 Komisia uvádza, že žalobca tým, že nespochybnil výpočty uskutočnené pri stanovení pokuty, obmedzil predmet svojej žaloby na výčitku týkajúcu sa porovnateľnosti pokuty, ktorá mu bola uložená, s pokutami ostatných účastníkov kartelu, a súhlasil tak so svojou pokutou, pokiaľ sa na ňu hľadí izolovane. Žaloba podaná žalobcom znamená spochybnenie zníženia pokút ostatných podnikov z dôvodu uplatnenia hornej hranice 10 %.

O návrhu na zrušenie článku 3 Rozhodnutia

— O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 253 ES

- 28 Žalobca tvrdí, že z Rozhodnutia vyplýva, že sa nachádza v rovnakom postavení ako AGA Gas, pokiaľ ide o dve výlučné kritériá, ktoré podľa článku 15 ods. 2 nariadenia

č. 17 musia určovať výšku pokút, teda závažnosť a dĺžku trvania porušenia. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že Komisia dnes nesprávne tvrdí, že jeho podiel na trhu je výrazne vyšší ako podiel AGA Gas. Naopak, táto posledná uvedená spoločnosť je najvýznamnejším výrobcom niektorých, najmä kvapalných, plynov.

- 29 Keďže situácia žalobcu a AGA Gas je podobná, pokiaľ ide o podiel týchto spoločností na porušovaní, Komisia nesprávne uplatnila článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17 tým, že týmto dvom podnikom uložila veľmi rozdielne pokuty v neprospech žalobcu. Žalobca poukazuje na to, že bez ohľadu na to, akú metódu Komisia vo veci použije na uplatnenie kritérií závažnosti a dĺžky trvania porušenia, konečný výsledok musí vyhovovať obom týmto kritériám.
- 30 Žalobca tvrdí, že Komisia v prejednávanej veci nesprávne uplatnila kritérium závažnosti, ktorého posúdenie vyžaduje zohľadnenie odstrašujúceho účinku. Žalobca zdôrazňuje, že ako relatívne malému podniku mu bola uložená vysoká pokuta, zatiaľ čo iným spoločnostiam, ktoré sú dcérskymi spoločnosťami podnikov celosvetového rozsahu, boli uložené oveľa menšie pokuty, čo je v úplnom rozpore so sledovaným odstrašujúcim účinkom.
- 31 Žalobca tvrdí, že skutočnosti, na základe ktorých Komisia dospela k danému výsledku, a ktoré sa týkajú výberu adresátov Rozhodnutia, obratu na účely uplatnenia hornej hranice 10 % a poradia, v akom boli uplatnené uvedená horná hranica a ustanovenia oznámenia o spolupráci, nevysvetľujú a neodôvodňujú extrémne veľký rozdiel vo výške pokuty, ktorá bola uložená jemu, a pokuty, ktorá bola nakoniec uložená spoločnosti AGA AB.

- 32 Žalobca po prvé tvrdí, že stanovisko Komisie je ťažké pochopiť, pokiaľ ide o výber podnikov, ktorým bolo rozhodnutie určené. Poznomenáva, že Rozhodnutie bolo v prípade niektorých podnikov (BOC a Hoek Loos) adresované materskej spoločnosti a v prípade iných podnikov (Air Products, Air Liquide a AGA AB) holandskej dcérskej spoločnosti, aj keď, pokiaľ ide o tri posledné uvedené subjekty, Komisia v oznámení námietok uviedla, že materské spoločnosti sa vo väčšom alebo v menšom rozsahu podieľali na porušovaní. Táto náhla zmena nebola v Rozhodnutí vysvetlená.
- 33 V odpovedi na tvrdenie Komisie, že môže vybrať adresáta rozhodnutia o uložení pokuty, žalobca uvádza, že Komisia „ponecháva bokom“ otázku, či je toto stanovisko v súlade so stavom judikatúry, a zároveň uvádza, že rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. marca 1999, Aristrain/Komisia (T-156/94, Zb. s. II-645), na ktorý odkazuje žalovaná, sa týka vzťahu medzi dvoma sesterskými spoločnosťami.
- 34 Žalobca tvrdí, že výber spoločnosti, ktorá je adresátom rozhodnutia, má dôsledky na uplatnenie hornej hranice 10 %. V tejto súvislosti sa žalobca čuduje tomu, že Komisia po tom, čo prišla k záveru, že AGA AG je zodpovedná za skutky svojej bývalej dcérskej spoločnosti AGA Gas, uplatnila hornú hranicu 10 % na obrat tejto dcérskej spoločnosti, a nie na celkový obrat AGA AB.
- 35 Pokiaľ ide po druhé o obrat, ktorý sa má zohľadniť pri uplatnení hornej hranice 10 %, žalobca tvrdí, že Komisia neprávom tvrdí, že výber adresáta rozhodnutia určuje obrat podniku na účely uplatnenia hornej hranice 10 %.
- 36 Podľa judikatúry sa táto hranica 10 % uplatní na celosvetový obrat dotknutého podniku (rozsudok Súdneho dvora z 12. novembra 1985, Krupp/Komisia, 183/83,

Zb. s. 3609). Ak by Komisia mohla adresovať podľa svojej vôle rozhodnutie o uložení pokút dcérskym spoločnostiam spoločností pôsobiacich v celosvetovom meradle a na základe toho spojiť hranicu 10 % s obratom týchto dcérskych spoločností, viedlo by to k popretiu vyššie uvedenej judikatúry.

- 37 Žalobca okrem toho tvrdí, že pojem podniku je v práve Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže ekonomickým, a nie právnym pojmom. Označuje sa ním skupina podnikov. Skutočnosť, že rozhodnutie o uložení pokuty je určené dcérskej spoločnosti, preto podľa žalobcu nebráni tomu, aby sa hranica 10 % vzťahovala na celkový obrat skupiny, do ktorej dcérska spoločnosť patrí (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, HFB a i./Komisia, T-9/99, Zb. s. II-1487, body 528 a 529).
- 38 Ak by mala prevládať iná koncepcia, výška pokuty by závisela od spôsobu, akým podnik rozdelil svoje činnosti medzi rôzne spoločnosti, pričom veľké množstvo medzinárodných podnikov, ako Air Products a Air Liquide, vykonáva svoje činnosti prostredníctvom rôznych vnútroštátnych spoločností. Narušilo by sa tak objektívne uplatnenie článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a prvok odstrašenia by získal svojvoľný obsah.
- 39 Pokiaľ ide po tretie o poradie, v ktorom sa má uplatniť horná hranica 10 % a ustanovenia oznámenia o spolupráci, žalobca poukazuje na to, že pred uplatnením oznámenia o spolupráci Komisia znížila výšku pokuty pre AGA Gas na základe hornej hranice 10 %, čím sa pokuta znížila zo 14 miliónov eur na 5,54 milióna eur. Po uplatnení zníženia o 25 % na základe vyššie uvedeného oznámenia sa tak AGA AB uložila konečná pokuta vo výške 4,15 milióna eur za skutky, ktorých sa dopustila jej bývalá dcérska spoločnosť.

- 40 Tak zákonodarca, ako aj judikatúra (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, LR AF 1998/Komisia, T-23/99, Zb. s. II-1705, body 287 až 289) však považujú hornú hranicu 10 % za konečnú hranicu výšky pokuty, a teda za posledné kritérium, ktoré sa má uplatniť. V každom prípade, poradie sledované Komisiou nebolo určené žiadnou nevyhnutnou potrebou.
- 41 Žalobca uvádza, že ak by Komisia dodržala poradie uplatňovania pravidiel na stanovenie sumy pokút, AGA AB by dostala pokutu vo výške 5,54 milióna eur, čo v porovnaní s pokutou 12,6 milióna eur uloženou žalobcovi stále predstavuje neodôvodnený rozdiel.
- 42 Žalobca nakoniec uvádza, že teda neexistujú naliehavé faktory alebo objektívna nevyhnutnosť, ktoré by mohli vysvetliť veľký rozdiel medzi výškou pokuty, ktorá mu bola uložená, a výškou pokút uložených ostatným podnikom, predovšetkým AGA AB. Komisia teda nesprávne uplatnila kritéria závažnosti a dĺžky trvania porušovania a porušila článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17 „v tom zmysle, že neposkytla pre toto uplatnenie presvedčivé odôvodnenie“.
- 43 Komisia navrhuje, aby bol prvý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

— O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad rovnosti zaobchádzania, proporcionality a zákazu svojvôle

- 44 Žalobca tvrdí, že bez ohľadu na metódu, na základe ktorej Komisia stanovuje pokuty jednotlivým účastníkom vo veciach v oblasti hospodárskej súťaže, musí Komisia vždy

dbať na to, aby bol konečný výsledok tohto výpočtu v súlade s vyššie uvedenými všeobecnými zásadami práva Spoločenstva, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.

45 Žalobca po prvé tvrdí, že Komisia tým, že takto rozdielne zaobchádzala s dvoma podnikmi, o ktorých sa sama domnieva, že sa na porušovaní podieľali rovnakým spôsobom, porušila zásadu rovnosti zaobchádzania. Dodáva, že uplatnenie hornej hranice 10 % nemôže predstavovať objektívne odôvodnenie veľkého rozdielu vo výške uložených pokút, a odkazuje na svoju argumentáciu týkajúcu sa porušenia článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17.

46 Žalobca po druhé tvrdí, že jemu uložená pokuta, ktorá je extrémne vysoká v porovnaní s pokutami uloženými ostatným podnikom, porušuje aj zásadu proporcionality. Samotná Komisia v Rozhodnutí uvádza, že žalobca a AGA Gas sa nachádzali na rovnakej úrovni, pokiaľ ide o dve kritéria použité na stanovenie výšky pokút, teda závažnosť a dĺžka trvania porušovania. Žalobca tvrdí, že ak teda uplatnenie iného pravidla vedie k podstatnému zníženiu pokuty pre jeden z podnikov, a nie pre druhý, suma, ktorú musí druhý podnik znášať, už nie je primeraná vo vzťahu k cieľu sledovanému uložením pokuty. Žalobca okrem toho odkazuje na svoju argumentáciu týkajúcu sa porušenia článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17.

47 Žalobca po tretie tvrdí, že veľký rozdiel medzi výškou pokuty, ktorá mu bola uložená, a výškou pokút uložených ostatným podnikom porušuje zákaz svojvôle. Nie je možné sa domnievať, že by Komisia mohla spravodlivo dospieť k tomuto rozhodnutiu. Žalobca okrem toho odkazuje na svoju argumentáciu týkajúcu sa porušenia článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17.

48 Komisia navrhuje, aby bol druhý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O návrhu na zníženie výšky pokuty

49 Žalobca subsidiárne navrhuje, aby Súd prvého stupňa v rámci svojej neobmedzenej právomoci stanovenej v článku 229 ES overil primeranosť výšky pokuty, ktorá mu bola uložená.

50 Spôsob, akým Komisia uplatnila hornú hranicu 10 %, vedie k zvláštnej situácii, v ktorej bola malému podniku, akým je žalobca, ktorého činnosti majú hlavne vnútroštátny charakter, uložená výrazne väčšia pokuta než holandským dcérskym spoločnostiam skupín podnikov, ktoré pôsobia v celosvetovom meradle a majú oveľa väčší obrat než žalobca. Taká situácia je v rozpore so sledovaným odstrašujúcim účinkom.

51 Žalobca spochybňuje výpočet, ktorý vykonáva Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe, a pripomína, že musí byť považovaný za podnik úplne odlišný od spoločnosti Linda, ktorá je jeho materskou spoločnosťou.

52 Zdôrazňuje, že aj keď podľa Komisie predstavuje pokuta, ktorá mu bola uložená, 3 % jeho celkového obratu v Holandsku, vzťahuje sa toto číslo na všetky jeho činnosti vrátane predaja v tonách (dvakrát vyšší než obrat za plyn vo fľašiach a kvapalný plyn) a činnosti týkajúce sa medicínskych plynov. Porovnanie medzi obratom dosiahnutým na relevantnom trhu pred uplatnením oznámenia o spolupráci a výškou pokuty

okrem toho odhaľuje veľký rozdiel medzi žalobcom a AGA Gas. Nespravodlivosť sankcie uloženej žalobcovi preukazuje aj skutočnosť, že pokuta predstavuje 50 % celkovej výšky uložených pokút, zatiaľ čo podiel žalobcu na trhu počas dotknutého obdobia predstavoval najviac jednu tretinu.

- 53 Komisia tvrdí, že porovnanie medzi obratom uskutočneným na relevantnom trhu a výškou pokuty pred uplatnením oznámenia o spolupráci má zmysel len vtedy, pokiaľ sa týka východiskovej sumy pokuty, pred uplatnením výlučne individuálnych prirážok a zrážok. Také porovnanie ukazuje, že so žalobcom sa nezaobchádzalo horšie, ba naopak. Komisia prichádza k záveru, že výška pokuty uloženej žalobcovi je spravodlivá a nie je potrebné ju znížiť.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

Úvodné poznámky

- 54 Po prvé je potrebné poznamenať, že žalobca v rámci svojho prvého žalobného dôvodu vytýka zároveň porušenie hmotnoprávneho pravidla, a to článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17, a porušenie procesného pravidla, článku 253 ES týkajúceho sa povinnosti odôvodnenia.
- 55 Žalobca tak v žalobe v rámci uzavretia argumentácie venovanej prvému žalobnému dôvodu neplatnosti tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila kritériá závažnosti a dĺžky trvania porušenia a porušila článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17 „v tom zmysle, že neposkytla pre toto uplatnenie presvedčivé odôvodnenie“.

- 56 Z tejto formulácie, a konkrétnejšie z použitia prívlastku „presvedčivé“, vyplýva, že výhrada žalobcu sa vlastne netýka neexistencie alebo nedostatočnosti odôvodnenia, čo by bolo porušením podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 230 ES, ale dôvodnosti Rozhodnutia, teda zákonnosti tohto aktu po meritórnej stránke.
- 57 Žalobca ďalej pripomína, že Rozhodnutie bolo v prípade niektorých podnikov (BOC a on sám) adresované materskej spoločnosti a v prípade iných podnikov (Air Products, Air Liquide a AGA Gas) holandskej dcérskej spoločnosti, aj keď, pokiaľ ide o tri posledné uvedené subjekty, Komisia v oznámení námietok uviedla, že materské spoločnosti sa vo väčšom či menšom rozsahu podieľali na porušovaní. Žalobca tvrdí, že táto náhla zmena nie je v rozhodnutí vysvetlená.
- 58 Pokiaľ možno toto posledné uvedené tvrdenie chápať ako vyjadrenie výhrady založenej na porušení povinnosti odôvodnenia, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí byť odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES prispôbené povahe predmetného aktu a musí jasne a jednoznačne uvádzať úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom, ktorý umožňuje zainteresovaným spoznať zdôvodnenie prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonávať svoju kontrolu. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností prejednávanej veci, najmä obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, aký môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na tom, aby dostali vysvetlenie. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa musí posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63 a citovanú judikatúru).

- 59 V prejednávanej veci je na jednej strane potrebné uviesť, že Rozhodnutie, i keď vypracované vo forme jedného rozhodnutia, je potrebné analyzovať ako súhrn individuálnych rozhodnutí, ktoré vo vzťahu ku každému z podnikov, ktoré sú ich adresátmi, konštatujú porušenie alebo porušenia, ktorých sa dopustil, a ktorými sa ukladá pokuta, a na druhej strane, že predmetom prejednávaneho sporu je len zrušenie alebo zníženie sumy pokuty uloženej žalobcovi článkom 3 Rozhodnutia.
- 60 Ak sa v takom kontexte rozhodne jeden adresát Rozhodnutia podať žalobu o neplatnosť, zaoberá sa súd Spoločenstva len tými časťami Rozhodnutia, ktoré sa týkajú tohto adresáta. Tie časti Rozhodnutia, ktoré sa týkajú iných adresátov a ktoré neboli napadnuté, naproti tomu nie sú súčasťou sporu, o ktorom má súd Spoločenstva rozhodnúť (rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 1999, Komisia/AssiDomän Kraft Products a i., C-310/97 P, Zb. s. I-5363, bod 53).
- 61 Žalobca v prejednávanej veci neuvádza neexistenciu alebo nedostatočnosť odôvodnenia vo vzťahu k porušeniu, ktoré mu bolo pripísané v Rozhodnutí. Uvádzaná neexistencia vysvetlení by tak mohla ovplyvniť zákonnosť Rozhodnutia, pokiaľ ide o tri holandské dcérske spoločnosti, Air Products, Air Liquide a AGA Gas. Air Products a Air Liquide však proti Rozhodnutiu, ktorého sú adresátmi, žalobu nepodali, a neurobila to ani spoločnosť AGA AB, ktorej bolo Rozhodnutie oznámené ako právnej nástupyni spoločnosti AGA Gas.
- 62 Pokiaľ žalobca tvrdí, že Rozhodnutie je protiprávne pre nedostatok odôvodnenia vo vzťahu k zaobchádzaniu s materskými spoločnosťami spoločností Air Products a Air Liquide, ktoré neboli adresátmi Rozhodnutia, a teda im nebola uložená sankcia, je potrebné uviesť, že žalobca nie je oprávnený argumentovať takou okolnosťou, aby sa sám vyhol sankcii, ktorá mu bola uložená za porušenie článku 81 ES, keďže situácia týchto dvoch podnikov nie je predmetom konania pred súdom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 31. marca 1993, Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, Zb. s. I-1307, bod 197, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. decembra 1996, Van Megen Sports/Komisia, T-49/95, Zb. s. II-1799, bod 56).

- 63 Nakoniec je potrebné prísť k záveru, že Rozhodnutie je v každom prípade dostatočne odôvodnené vo vzťahu k žalobcovi v tom zmysle, že žalobcovi sa umožnilo spoznať dôvody, ktoré viedli Komisiu k tomu, že ho považovala za zodpovedného za vytýkané porušovanie, a uložila mu pokutu, a to nezávisle od zaobchádzania s ostatnými podnikmi, ktoré boli uvedené v oznámení námietok, ale nestali sa adresátmi Rozhodnutia. Súd prvého stupňa sa tiež domnieva, že je schopný vykonať svoje preskúmanie Rozhodnutia v rozsahu, v akom sa vzťahuje na situáciu žalobcu.
- 64 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že pokiaľ možno písomnosti žalobcu chápať tak, že obsahujú námietku založenú na porušení povinnosti odôvodnenia upravenej v článku 253 ES, uvedenú námietku je potrebné zamietnuť.
- 65 Po druhé je potrebné zdôrazniť, že preskúmanie písomností žalobcu odhaľuje určité prelínanie dvoch uvádzaných žalobných dôvodov neplatnosti a vyjadrenia troch námietok, ktoré všetky kritizujú nesprávne uplatnenie kritérií závažnosti a dĺžky trvania stanovených v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17. Prvé dve námietky sú založené na neprimeranej a diskriminačnej povahe uloženej pokuty. Veľká časť argumentácie žalobcu sa venovala rozdielom v konečnej výške pokút skúmaných a kritizovaných z pohľadu porovnania so situáciou AGA Gas a uplatnenia hornej hranice 10 % v predmetnom prípade. V rámci tretej námietky žalobca konštatuje rozpor uloženej pokuty s cieľom odstrašenia.
- 66 Je tiež potrebné konštatovať, že žalobca rozvádza námietky založené na neprimeranosti uloženej pokuty, jej diskriminačnej povahe a rozpore s cieľom odstrašenia, tak v rámci návrhov na zrušenie článku 3 rozhodnutia, ako aj v subsidiárnych návrhoch na to, aby Súd prvého stupňa znížil výšku pokuty na základe svojej neobmedzenej právomoci.

- 67 Za týchto okolností je potrebné preskúmať argumentáciu žalobcu z pohľadu návrhu na zrušenie alebo zníženie pokuty, ktorú obsahuje, a rozlíšiť tri vyššie uvedené námietky.

O návrhu na zrušenie alebo zníženie pokuty

- 68 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry disponuje Komisia pri stanovení sumy každej pokuty voľnou úvahou a nie je na tento účel povinná použiť presný matematický vzorec (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 1995, Martinelli/Komisia, T-150/89, Zb. s. II-1165, bod 59, a zo 14. mája 1998, Mo och Domsjö/Komisia, T-352/94, Zb. s. II-1989, bod 268, potvrdený v rámci konania o odvolaní rozsudkom Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, Mo och Domsjö/Komisia, C-283/98 P, Zb. s. I-9855, bod 47). Jej úvaha sa však musí uskutočniť v súlade s právom Spoločenstva, ktoré nezahŕňa len ustanovenia Zmluvy, ale aj všeobecné právne zásady (rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 38).
- 69 Je takisto potrebné konštatovať, že posúdenie primeranosti uloženej pokuty vo vzťahu k závažnosti a dĺžke trvania porušovania, čo sú kritériá uvedené v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17, spadá do neobmedzenej právomoci zverenej Súdu prvého stupňa podľa článku 17 rovnakého nariadenia.
- 70 V prejednávanej veci je nepochybné, že Komisia stanovila výšku pokuty uloženej žalobcovi v súlade so všeobecnou metódou, ktorá vyplýva z jej usmernení.

- 71 Usmernenia v bode 1 prvom odseku stanovujú, že pri stanovovaní súm pokút bude základná čiastka určená podľa závažnosti a dĺžky trvania porušovania, čo sú jediné kritériá uvedené v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17. Bod 5 písm. a) usmernení vo všeobecných poznámkach upresňuje, že „konečná výška pokuty vypočítaná podľa tejto metódy (základná čiastka zvýšená alebo znížená na percentuálnom základe) nesmie v žiadnom prípade prekročiť 10 % celosvetového obratu daných podnikov, tak ako je to ustanovené v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17“. Usmernenia teda nejdú nad právny rámec sankcií, ako je definovaný v tomto ustanovení (rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, body 250 a 252).
- 72 Pri stanovovaní východiskovej sumy pokút, určenej v závislosti od závažnosti porušovania, prišla Komisia k záveru, že bez ohľadu na skutočnosť, že dotknuté podniky sa podieľali na cenovom karteli, musí byť uvedené porušovanie klasifikované ako vážne, a nie ako veľmi vážne, s ohľadom na obmedzený zemepisný rozsah trhu a skutočnosť, že dotknuté odvetvie má priemerný ekonomický význam (odôvodnenia č. 423 až 428 Rozhodnutia).
- 73 S cieľom zohľadniť špecifický význam protiprávneho konania každého podniku zapojeného do kartelu, a teda jeho skutočný účinok na hospodársku súťaž, Komisia rozdelila dotknuté podniky do štyroch kategórií podľa ich relatívneho významu na relevantnom trhu. Na tento účel Komisia považovala za vhodné použiť ako základ pre porovnanie relatívneho významu podnikov na relevantnom trhu obrat uskutočnený na uvedenom trhu v roku 1996 (odôvodnenia č. 429 až 432 Rozhodnutia).
- 74 V dôsledku toho boli žalobca a AGA Gas, považovaní za dva zďaleka najdôležitejšie subjekty na relevantnom trhu, zaradení do prvej kategórie. Air Products a Air

Liquide, ktorí sú priemernými subjektmi na tomto trhu, boli zaradení do druhej kategórie. Messer a BOC, ktorých význam na predmetnom trhu je označený ako „výrazne menší“, boli zaradení do tretej kategórie. V štvrtej kategórii sa nachádza spoločnosť Westfalen, ktorá má na tomto trhu len veľmi malý podiel (odôvodnenie č. 431 Rozhodnutia).

- 75 Na základe vyššie uvedených úvah Komisia stanovila pre žalobcu a AGA Gas rovnakú východiskovú sumu pokuty, a to 10 miliónov eur, oproti 2,6 milióna eur pre Air Products a Air Liquide, 1,2 milióna eur pre Messer a BOC a 0,45 milióna eur pre Westfalen.
- 76 Pokiaľ ide o dĺžku trvania porušovania, Komisia prišla k záveru, že porušovanie bolo strednodobé (od jedného do štyroch rokov) u všetkých dotknutých podnikov, pričom žalobca, AGA Gas, Air Products, Air Liquide a Messer porušovali článok 81 ods. 1 ES od septembra 1993 do decembra 1997, BOC od júna 1994 do decembra 1995 a Westfalen od októbra 1994 do decembra 1995. Východisková suma pokuty uloženej žalobcovi a AGA Gas bola zvýšená o 10 % za rok, čo predstavuje zvýšenie o 40 % (odôvodnenia č. 433 a 434 Rozhodnutia).
- 77 Základná čiastka pokuty určená v závislosti od závažnosti a dĺžky trvania porušovania tak bola stanovená na 14 miliónov eur pre žalobcu a AGA Gas, 3,64 milióna eur pre Air Products a Air Liquide, 1,68 milióna eur pre Messer, 1,38 milióna eur pre BOC a 0,51 milióna eur pre Westfalen. Je potrebné uviesť, že Komisia nezohľadnila žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť v neprospech alebo v prospech podnikov podieľajúcich sa na karteli, s výnimkou BOC a Westfalen, ktorým bola znížená základná čiastka pokuty o 15 % z dôvodu výlučne pasívnej úlohy na porušovaní (odôvodnenia č. 438 až 448 Rozhodnutia).

- 78 Aj keď žalobca a AGA Gas mali v tomto štádiu stanovovania sumy pokút rovnaké postavenie, je nepochybné, že žalobcovi bola nakoniec udelená pokuta vo výške 12,6 milióna eur, teda suma, ktorá je trikrát vyššia než suma pokuty uloženej AGA AB, teda 4,15 milióna eur, a ktorá predstavuje skoro 50 % celkovej sumy uložených pokút.
- 79 Z Rozhodnutia vyplýva, že rozdiel v sume uložených pokút uvedený v predchádzajúcom bode má dvojaký pôvod, a to zníženie základnej čiastky pokuty zo 14 na 5,54 miliónov eur uplatnením hornej hranice 10 % v prospech AGA Gas, a ďalej priznanie zníženia sumy pokuty pre túto spoločnosť o 25 % na základe oznámenia o spolupráci, zatiaľ čo žalobcovi samému bolo poskytnuté zníženie len o 10 % (odôvodnenia č. 450, 454 a 459 Rozhodnutia).

— O údajnej neprimeranosti uloženej pokuty

- 80 Žalobca zdôrazňuje, že konečná suma pokuty, ktorá mu bola uložená, je trikrát vyššia než suma pokuty uloženej spoločnosti AGA AB a predstavuje 50 % celkovej sumy pokút uložených Komisiou v Rozhodnutí, čo nie je v žiadnom prípade primerané jeho podielu na porušovaní alebo jeho podielu na trhu, keďže jeho podiel na trhu predstavoval v priebehu dotknutého obdobia najviac jednu tretinu.
- 81 Táto námietka odhaľuje protirečenie v písomnostiach žalobcu. Žalobca vo svojej žalobe jasne uviedol, že nespochybňuje jednotlivé fázy výpočtu výšky pokút vykonávaného Komisiou v odôvodneniach č. 412 až 448 Rozhodnutia, úvahy

týkajúce sa závažnosti porušovania, dĺžky jeho trvania a miery zapojenia sa jednotlivých podnikov (pozri bod 22 tohto rozsudku).

- 82 Konečná suma pokuty je pritom iba výsledkom série výpočtov uskutočnených Komisiou podľa usmernení, ktoré sú pripomenuté vyššie, prípadne podľa oznámenia o spolupráci.
- 83 Tvrdenie o neprimeranosti konečnej sumy pokuty uloženej žalobcovi vo vzťahu k celkovej sume uložených pokút s ohľadom na prvý predmetný údaj týkajúci sa individuálnej účasti žalobcu na porušovaní nie je okrem toho ničím podložené.
- 84 Pokiaľ ide o druhý predmetný údaj týkajúci sa zohľadnenia významu podniku na dotknutom trhu, je najskôr potrebné pripomenúť, že Komisia nie je pri určovaní výšky pokút v závislosti od závažnosti a dĺžky trvania daného porušenia povinná zaistiť v prípade, ak sú pokuty uložené viacerým podnikom zúčastneným na tom istom porušení, aby ňou vypočítané konečné sumy pokút udelených podnikom odrážali všetky rozdiely medzi podnikmi, pokiaľ ide o ich celkový alebo relevantný obrat (rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 312).
- 85 Ďalej je potrebné uviesť, že konečná suma pokuty nepredstavuje *a priori* vhodný prvok na určenie prípadného nedostatku primeranosti pokuty s ohľadom na význam účastníkov kartelu. Stanovenie uvedenej konečnej sumy totiž závisí najmä od rôznych okolností súvisiacich s individuálnym správaním predmetného podniku, akými sú dĺžka trvania porušenia, existencia priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností a úroveň spolupráce uvedeného podniku, a nie od jeho podielu na trhu alebo od jeho obratu.

- 86 Naopak, východisková suma pokuty predstavuje v prejednávanej veci relevantný údaj na posúdenie prípadnej neprímeranosti pokuty s ohľadom na význam účastníkov kartelu.
- 87 Ako už bolo uvedené, Komisia totiž v Rozhodnutí na účely zohľadnenia špecifického významu protiprávneho správania jednotlivých podnikov zúčastňujúcich sa kartelu, a teda jeho skutočného účinku na hospodársku súťaž, zoradila dotknuté podniky do štyroch kategórií práve v závislosti od ich významu na dotknutom trhu. Žalobca a AGA Gas, považovaní za dva zďaleka najvýznamnejšie subjekty na relevantnom trhu, boli zaradení do prvej kategórie.
- 88 Komisia v tejto súvislosti odkazuje na číselné údaje uvedené v treťom riadku tabuľky 1, ktorá sa nachádza v odôvodnení 75 Rozhodnutia:

Podniky	Celkový obrat adresátov rozhodnutia v roku 2001 (v eurách)	Obrat v odvetví plynov vo fľašiach a kvapalných plynov v Holandsku (v eurách) a odhadovaný podiel na trhu v roku 1996
Hoek Loos [NV]	470 648 000	71 400 000 (39,7 %)
AGA Gas BV ¹	55 479 000 ²	49 200 000 (27,4 %)
[Air Products]	110 044 000	18 600 000 (10,4 %)
Air Liquide BV	60 720 000	12 900 000 (7,2 %)
[Messer]	11 275 000	8 200 000 (4,4 %)
[BOC]	6 690 905 000	6 800 000 (3,8 %)
[Westfalen]	5 455 000	2 600 000 (1,5 %)

¹ Po likvidácii AGA Gas BV v rokoch 2000/2001 AGA AB súhlasila s prevzatím zodpovednosti za konanie AGA Gas BV, a rozhodnutie je preto adresované AGA AB.

² Rok 2000 je posledný úplný rozpočtový rok, za ktorý sú dostupné údaje o obrate AGA Gas BV.

- 89 Je potrebné konštatovať, že obrat AGA Gas na relevantnom trhu a jej podiel na trhu bol výrazne menší ako v prípade žalobcu. Aj napriek tomu, že uvedený obrat žalobcu je o 40 % vyšší ako obrat AGA Gas, tieto dva podniky boli zaradené do rovnakej kategórie a bola im uložená rovnaká východisková suma pokuty vo výške 10 miliónov eur, čo možno považovať za objektívne výhodnejšie pre žalobcu. Okrem toho, aj keď sa žalobca pýta na spôsob, akým bol vypočítaný obrat AGA Gas, neuvádza žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by mohla spochybniť číselný odhad uvedený vo vyššie uvedenej tabuľke.
- 90 Žalobca sa pokúša minimalizovať svoj význam tým, že porovnáva svoj podiel na trhu s väčšími podielmi na trhu spoločnosti AGA Gas, pokiaľ ide o niektoré čiastkové segmenty predmetného trhu, teda určité druhy plynu, a s týmto cieľom odkazuje na číselné údaje uvedené v tabuľkách 3 (plyny vo fľašiach) a 4 (kvapalné plyny) Rozhodnutia (odôvodnenia č. 77 a 78). Ako však správne zdôrazňuje Komisia, toto porovnanie nie je relevantné pre posúdenie významu oboch podnikov, keďže podiely na trhu uvedené v tabuľke 1 Rozhodnutia zohľadňujú vážený priemer týchto jednotlivých čiastkových segmentov, a umožňujú teda primerane zhodnotiť relatívny význam týchto podnikov.
- 91 V skutočnosti je potrebné uviesť, že žalobca vo svojich písomnostiach zjavne trvá na podobnosti svojej situácie so situáciou AGA Gas, a na základe toho tvrdí, že z tabuľky 1 Rozhodnutia vyplýva, že jeho obrat pri plyne vo fľašiach a kvapalnom plyne je porovnateľný s obratom AGA Gas, a že Komisia preto oprávnene zaradila tieto dva podniky do rovnakej kategórie.
- 92 Veľkosť obratu žalobcu a jeho podielu na trhu vysvetľuje a odôvodňuje východiskovú sumu predstavujúcu skoro štvornásobok sumy uloženej podnikom v druhej

kategórii, a viac ako osemnásobok sumy uloženej podnikom v tretej kategórii. Okrem toho pomery medzi obratmi podnikov uvedených v tabuľke 1 Rozhodnutia na relevantnom trhu a východiskovou sumou pokút stanovenou Komisiou pre každý z nich neodhaľujú žiadne neprimerané zaobchádzanie so žalobcom, keďže východisková suma pokuty predstavuje 14 % obratu na relevantnom trhu pre žalobcu oproti 20,3 % pre AGA Gas, 13,98 % pre Air Products, 20,2 % pre Air Liquide, 14,6 % pre Messer, 17,6 % pre BOC a 17,3 % pre Westfalen.

93 Za týchto okolností skutočnosť, že konečná suma pokuty uloženej žalobcovi predstavuje skoro 50 % celkovej výšky pokút uložených Komisiou, neumožňuje prísť k záveru o neprimeranosti uvedenej sumy, keďže východisková suma jeho pokuty je odôvodnená vo svetle kritéria použitého Komisiou na posúdenie významu každého z podnikov na relevantnom trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok LR AF 1998/ Komisia, už citovaný v bode 40 vyššie, bod 304).

94 Toto posledné uvedené posúdenie je tiež základom pre zamietnutie tvrdenia žalobcu založeného na porovnaní s AGA Gas, pokiaľ ide o vzťah medzi obratom uskutočneným na relevantnom trhu a výškou pokuty pred uplatnením oznámenia o spolupráci.

95 Okrem toho je potrebné poznamenať, že zníženie pokuty uloženej AGA Gas zo 14 na 5,54 milióna eur pred uplatnením oznámenia o spolupráci, zatiaľ čo pokuta žalobcu zostala vo výške 14 miliónov eur, sa vysvetľuje uplatnením hornej hranice 10 % a nepredstavuje žiadne diskriminačné zaobchádzanie na ujmu žalobcu, ako je uvedené ďalej.

— O údajnej diskriminačnej povahe uloženej pokuty

- ⁹⁶ Podľa ustálenej judikatúry je zásada rovnosti zaobchádzania porušená iba vtedy, ak sa s porovnateľnými situáciami zaobchádza rozdielne, alebo ak sa s rozdielnymi situáciami zaobchádza rovnako, a také zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudky Súdneho dvora z 13. decembra 1984, Sermide, 106/83, Zb. s. 4209, bod 28, a z 28. júna 1990, Hoche, C-174/89, Zb. s. I-2681, bod 25, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, BPB de Eendracht/Komisia, T-311/94, Zb. s. II-1129, bod 309).
- ⁹⁷ Hoci žalobca vo všeobecnosti spochybňuje rozdiel medzi výškou pokuty, ktorá mu bola uložená, a výškou pokút uložených ostatným podnikom zapojeným do kartelu, svoju námietku o údajnej diskriminačnej povahe svojej pokuty zakladá a rozvíja najmä vo vzťahu k zaobchádzaniu s AGA Gas. Žalobca tak tvrdí, že sa nachádzal v rovnakom postavení, pokiaľ ide o závažnosť a dĺžku trvania porušenia, výlučne vo vzťahu k AGA Gas.
- ⁹⁸ Z Rozhodnutia vyplýva, že Komisia skutočne stanovila pre AGA Gas a žalobcu rovnakú základnú čiastku pokuty určenú v závislosti od závažnosti a dĺžky trvania porušenia, ale nakoniec uložila žalobcovi trikrát vyššiu pokutu než AGA AB za skutky, ktorých sa dopustila jej bývalá dcérska spoločnosť.
- ⁹⁹ Žalobca tvrdí, že Komisia pri výkone svojej voľnej úvahy vykonala pri stanovení pokút určité rozhodnutia, a predovšetkým v rámci uplatnenia hornej hranice 10 %, ktoré viedli k napadnutému konečnému výsledku. Podľa žalobcu neexistujú naliehavé skutočnosti, ktoré by mohli vysvetliť veľmi veľký rozdiel medzi výškou jemu uloženej pokuty a výškou pokuty uloženej AGA AB.

- 100 Ako už bolo uvedené, vyššie uvedený rozdiel sa vysvetľuje znížením sumy pokuty pre AGA Gas v dôsledku uplatnenia hornej hranice 10 % a tým, že spoločnosti AGA Gas bolo poskytnuté zníženie sumy pokuty na základe oznámenia o spolupráci o 25 %, oproti len 10 % pre žalobcu.
- 101 Žalobca vo svojich písomnostiach nevyjadril žiadnu pripomienku týkajúcu sa podmienok, za ktorých Komisia uplatnila uvedené oznámenie tak voči nemu samému, ako aj voči ostatným dotknutým podnikom.
- 102 Komisia síce môže pod dohľadom Súdu prvého stupňa slobodne rozhodnúť o priznaní zníženia pokút na základe oznámenia o spolupráci s ohľadom na okolnosti každej veci, je však povinná dodržať hornú hranicu 10 %. V rozpore s tvrdeniami žalobcu nemá Komisia k dispozícii voľnú úvahu pri uplatňovaní hornej hranice 10 %, ktorá súvisí výlučne s výškou obratu stanoveného v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17. Ako zdôrazňuje generálny advokát Tizzano vo svojich návrhoch k rozsudku Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie (Zb. s. I-5439, bod 125), „na základe svojej definície predstavuje horná hranica absolútny limit, ktorý sa automaticky uplatní pri dosiahnutí určitej prahovej hodnoty, nezávisle od ostatných prvkov posúdenia“.
- 103 Diskriminácia uvádzaná žalobcom by teda mohla spočívať len v definícii obratu použitej Komisiou v Rozhodnutí.
- 104 Podľa ustálenej judikatúry treba obrat uvedený v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 chápať ako celosvetový obrat dotknutého podniku, keďže len tento obrat poskytuje približný údaj o význame a vplyve tohto podniku na trhu (rozsudky Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80,

Zb. s. 1825, bod 119, a Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 181; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. júla 1994, Dunlop Slazenger/Komisnia, T-43/92, Zb. s. II-441, bod 160).

105 V prejednávanej veci sa Komisia domnievala, že skutočnosti uvedené v časti I Rozhodnutia dokazujú, že žalobca sa priamo podieľal na tajných dohodách týkajúcich sa medicínskych a priemyselných plynov v Holandsku, a že teda v dôsledku toho musí prevziať zodpovednosť za svoje porušenia a stať sa adresátom Rozhodnutia (odôvodnenie č. 396 Rozhodnutia).

106 Z Rozhodnutia navyše vyplýva, že celkový obrat žalobcu v roku 2001 dosiahol 470 648 000 eur (tabuľka 1 Rozhodnutia), zatiaľ čo základná čiastka pokuty, ktorá pre neho bola stanovená na základe výpočtu vykonaného podľa usmernení, dosiahla 14 000 000 eur. Je zrejmé, že táto posledná uvedená čiastka je oveľa nižšia než vyššie uvedená hranica, ktorá sa teda neuplatnila.

107 Naopak pre AGA Gas stanovila Komisia podľa výpočtu vykonaného na základe usmernení pokutu vo výške 14 miliónov eur, zjavne prekračujúcu hranicu 10 % celkového obratu dotknutého podniku, ktorý dosahoval 55 479 000 eur v roku 2000, ktorý bol posledným úplným rozpočtovým rokom, za ktorý boli dostupné údaje o obrate AGA Gas. To vysvetľuje, že pokuta bola znížená na maximálnu dovolenú úroveň, teda na sumu 5,54 milióna eur. S ohľadom na celkový obrat odhadnutý na 11,275 milióna eur sa aj spoločnosti Messer poskytlo, na základe uplatnenia hornej hranice 10 %, obmedzenie pokuty na 1,12 milióna eur.

- 108 Okrem skutočnosti, že nespochybnil sumu, ktorú žalovaná určila na základe jeho celkového obratu, pritom žalobca nepreukázal a dokonca ani netvrdil, že konanie proti hospodárskej súťaži, ktoré mu vytýka Komisia, musí byť pripísané inému podniku, a že nebol pôvodcom porušenia článku 81 ES. Žalobca, adresát oznámenia námietok, naopak trvá na tom, že bez ohľadu na to, že spoločnosť Linde mala na jeho základnom imaní podiel 58 % v roku 1992 a 65 % v roku 1995, mohol vo veľkej miere slobodne určovať svoju obchodnú politiku a že neexistoval vzťah skupiny v zmysle judikatúry. Žalobca netvrdí ani to, že jeho dcérska spoločnosť, Hoek Loos BV, ktorá zastrešuje jeho činnosti v Holandsku, je pôvodcom predmetného konania proti hospodárskej súťaži a že táto posledná uvedená spoločnosť nezávisle určovala svoje konanie na trhu.
- 109 Žalobca sa obmedzuje jednak na tvrdenie, že Komisia s ním neprávom zaobchádzala inak ako s ostatnými podnikmi a predovšetkým s AGA Gas, jednak na to, že žiada rovnaké zaobchádzanie, ktoré označuje za zvýhodňujúce, aké bolo poskytnuté tomuto podniku.
- 110 Stačí konštatovať, že táto argumentácia žalobcu nemôže podložiť tvrdenie, že Komisia sa voči nemu dopustila omylu v posúdení, pokiaľ ide o hornú hranicu 10 %, či už ide o predbežnú otázku pripísateľnosti porušovania alebo o otázku obratu, ktorý sa má zohľadniť.
- 111 Pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa zaobchádzania s ostatnými podnikmi a predovšetkým so spoločnosťou AGA Gas, žalobca vo svojej replike uvádza, že preukázal, že zvýhodňujúce rozhodnutia vykonané Komisiou, pokiaľ ide o adresátov rozhodnutí, o obrat, ktorého sa týka horná hranica 10 %, a o poradie, v ktorom sa uplatní táto horná hranica a ustanovenia oznámenia o spolupráci, „neboli vždy samozrejmé, avšak netvrdí, že neboli správne, ani sa nevyjadruje k ich vhodnosti, aj keď by o nich mohol mať pochybnosti“. Žalobca sa predovšetkým čuduje tomu, že Komisia nepovažovala spoločnosť AGA AB za zodpovednú za porušenie a nezohľadnila celkový obrat uvedeného podniku. Tvrdí, že skutočnosť, že Rozhodnutie bolo namierené proti AGA AB, ako nástupkyňi jej bývalej dcérskej spoločnosti AGA Gas, nepredstavuje presvedčivý argument pre odôvodnenie veľkého rozdielu medzi uloženými pokutami.

- 112 Keďže sa žalobca obmedzuje na zdôraznenie zvýhodnenia spoločnosti AGA Gas z dôvodu uplatnenia hornej hranice 10 %, stačí konštatovať, že tento podnik a žalobca neboli v porovnateľnej situácii a že tento objektívny rozdiel medzi ich situáciami vysvetľuje a odôvodňuje objektívny rozdiel v zaobchádzaní s nimi. To, čo žalobca opisuje ako konečný diskriminačný výsledok výpočtu vykonaného Komisiou, je teda v skutočnosti len nevyhnutným výsledkom uplatnenia hranice 10 %.
- 113 Pokiaľ žalobca uvádza neoprávnené zníženie uloženej pokuty pre AGA Gas, a za predpokladu, že Komisia neoprávnene poskytla tomuto podniku zníženie nesprávnym uplatnením hornej hranice 10 %, je potrebné pripomenúť, že dodržanie zásady rovnosti zaobchádzania musí byť v súlade s dodržaním zásady legálnosti, podľa ktorej nikto nemôže vo svoj prospech uplatňovať protiprávnosť, z ktorej má prospech iná osoba (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 1985, Williams/Dvor audítorov, 134/84, Zb. s. 2225, bod 14; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, SCA Holding/Komisía, T-327/94, Zb. s. II-1373, bod 160, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, SCA Holding/Komisía, C-297/98 P, Zb. s. I-10101, bod 160, a LR AF 1998/Komisía, už citovaný v bode 40 vyššie, bod 367).
- 114 Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že tvrdenia žalobcu o výbere adresátov Rozhodnutia, o zohľadnení celosvetového obratu skupiny, do ktorej patrí podnik, ktorý je adresátom Rozhodnutia, pre uplatnenie hornej hranice 10 %, a o nevyhnutnosti uplatniť oznámenie o spolupráci pred uplatnením uvedenej hornej hranice nie sú dôvodné.

- 115 Po prvé, aj keď žalobca kritizuje zmenu posúdenia Komisie voči spoločnosti AGA AB, pokiaľ ide o pripísateľnosť vytýkaného protisúťažného správania, je potrebné konštatovať, jednak že to bola spoločnosť AGA Gas, a nie AGA AB, ktorá bola jediným adresátom oznámenia námietok, a teda jediným podnikom, ktorému Komisia pripísala porušenie, jednak že žalovaná toto posúdenie potvrdila v rozhodnutí, keď vyhlásila len AGA Gas za zodpovednú za v ňom uvedené porušenie. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by mohol vyvrátiť toto posúdenie a preukázať, že AGA AB sa mala od začiatku považovať za zodpovednú, sama alebo solidárne s AGA Gas, za konanie poslednej uvedenej spoločnosti.
- 116 Po druhé, Komisia musí na účely uplatnenia hornej hranice 10 % zohľadniť obrat dotknutého podniku, a to podniku, ktorému sa pripísalo porušovanie a ktorý bol na základe toho vyhlásený za zodpovedný, a bolo mu oznámené rozhodnutie o uložení pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Tokai Carbon a i./Komisia, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, neuvverejnený v Zbierke — Zb. 2005, s. II-10*, bod 390).
- 117 Tvrdenie žalobcu týkajúce sa nevyhnutnosti zohľadniť celkový obrat skupiny, do ktorej patrí dcérska spoločnosť, ktorá je adresátom rozhodnutia o uložení pokút za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, nie je v súlade s ustálenou judikatúrou (a zbavuje túto judikatúru akéhokoľvek zmyslu), podľa ktorej môže byť protisúťažné správanie podniku pripísané inému podniku v prípade, ak neurčoval svoje konanie na trhu samostatne, ale v podstate realizoval pokyny vydané posledným uvedeným podnikom, najmä so zreteľom na ekonomické a právne väzby, ktoré ich spájajú (rozsudky Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, Metsä-Serla a i./Komisia, C-294/98 P, Zb. s. I-10065, bod 27, a Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 117). Správanie dcérskej spoločnosti tak môže byť pripísané materskej spoločnosti, pokiaľ dcérska spoločnosť neurčuje samostatne svoje konanie na trhu, ale v podstate realizuje pokyny, ktoré jej dáva materská spoločnosť (rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 1972, ICI/Komisia, 48/69, Zb. s. 619, bod 133).

- 118 Tvrdenie žalobcu zbavuje užitočnosti akúkoľvek analýzu vzťahov vnútri skupiny spoločností s cieľom určiť, či táto skupina môže predstavovať na účely uplatnenia pravidiel hospodárskej súťaže jediný podnik, keďže uznanie zodpovednosti jedného podniku, ktorý je členom skupiny, spôsobuje *ipso facto* solidárnu zodpovednosť materskej spoločnosti predstavujúcej skupinu, pokiaľ existuje, alebo iných podnikov tvoriacich skupinu. Je preto v úplnom rozpore so zásadou individuálnosti trestov a sankcií, podľa ktorej môže byť podnik sankcionovaný len za skutky, ktoré sa mu individuálne vytýkajú, a ktorá je uplatniteľná v každom administratívnom konaní, ktoré môže viesť k sankciám podľa pravidiel hospodárskej súťaže Spoločenstva (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2001, Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia, T-45/98 a T-47/98, Zb. s. II-3757, bod 63, potvrdený v konaní o odvolaní rozsudkom Súdneho dvora zo 14. júla 2005, ThyssenKrupp Stainless a ThyssenKrupp Acciai speciali Terni/Komisia, C-65/02 P a C-73/02 P, Zb. s. I-6773, bod 82).
- 119 V tejto súvislosti sa žalobca nesprávne odvoláva na rozsudok HFB a i./Komisia, bod 37 vyššie. Aj keď Súd prvého stupňa v tomto rozsudku skutočne stanovil hornú hranicu 10 % na základe súčtu obrátov troch spoločností tvoriacich predmetnú skupinu, potvrdil aj rozhodnutie Komisie považovať každú z týchto spoločností za solidárne zodpovednú za porušenie konštatované u vedúceho skupiny, ktorý sám predstavoval podnik, ktorý sa dopustil porušenia v zmysle článku 81 ES (rozsudok HFB a i./Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 527).
- 120 Keďže spoločnosť AGA AB nebola pôvodne považovaná za zodpovednú za protisúťažné správanie svojej dcérskej spoločnosti AGA Gas, bolo za týchto okolností potrebné zohľadniť na účely uplatnenia hornej hranice 10 % len obrát AGA Gas, a to nezávisle od skutočnosti, že Rozhodnutie bolo nakoniec adresované AGA AB ako právnej nástupkyňi jej dcérskej spoločnosti, ktorá z právneho hľadiska prestala existovať po zaslaní oznámenia námietok.

- 121 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že za porušenie v zásade zodpovedá fyzická alebo právnická osoba, ktorá riadila dotknutý podnik v čase, keď došlo k porušeniu, aj keď ku dňu prijatia rozhodnutia konštatujúceho porušenie zodpovedala za prevádzku podniku iná osoba (rozsudky Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, Cascades/Komisia, C-279/98 P, Zb. s. I-9693, bod 78, a SCA Holding/Komisia, už citovaný v bode 113 vyššie, bod 27). Inak je to len vtedy, ak právnická osoba alebo osoby zodpovedné za prevádzku podniku prestali právne existovať po tom, čo došlo k porušeniu (rozsudok Súdneho dvora z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 145, a rozsudok HFB a i./Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 104), čo je prípad predjednávanej veci.
- 122 Po likvidácii AGA Gas súhlasila materská spoločnosť AGA AB s prevzatím zodpovednosti za svoju bývalú dcérsku spoločnosť, a teda za sankciu, ktorá by bola sankciou AGA Gas, pokiaľ by táto spoločnosť ešte existovala. Za takéhoto predpokladu sa výška pokuty aj naďalej stanoví na základe účasti a situácie AGA Gas.
- 123 Po tretie, pokiaľ ide o skutočnosť, že faktor týkajúci sa spolupráce Komisia zohľadnila po uplatnení hornej hranice 10 %, stačí konštatovať, že uvedený prístup zaisťuje, aby oznámenie o spolupráci mohlo mať v plnej miere potrebný účinok: pokiaľ by základná čiastka výrazne prekročila hranicu 10 % pred uplatnením uvedeného oznámenia, ako to bolo v prípade AGA Gas, bez toho, aby uvedená hranica mohla byť ihneď uplatnená, bol by podnet pre dotknutý podnik, aby spolupracoval s Komisiou, oveľa slabší vzhľadom na to, že konečná pokuta by bola v každom prípade znížená na 10 %, či už so spoluprácou, alebo bez nej (rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. novembra 2005, SNCZ/Komisia, T-52/02, Zb. s. II-5005, bod 41).
- 124 Z toho vyplýva, že námietka žalobcu založená na diskriminačnom zaobchádzaní v porovnaní s AGA Gas, ako aj ostatnými podnikmi zapojenými do kartelu, sa, pokiaľ ide o tieto ostatné podniky, nepreukázala.

— O údajnom rozpore s cieľom odstrašenia

- 125 Žalobca tvrdí, že spôsob, akým Komisia v Rozhodnutí uplatnila hornú hranicu 10 %, viedol k výsledku, pokiaľ ide o konečnú výšku pokút, ktorý je v úplnom rozpore s cieľom odstrašenia. Zdôrazňuje, že ako relatívne malému podniku, ktorého činnosti majú v zásade vnútroštátny charakter, mu bola uložená oveľa väčšia pokuta než holandským dcérskym spoločnostiam skupín podnikov pôsobiacich v celosvetovom meradle, ktorých obrat je oveľa vyšší než jeho obrat. V tejto súvislosti uvádza celosvetový obrat materských spoločností spoločnosti Air Products (5 717 miliónov dolárov) a spoločnosti Air Liquide (8 328 miliónov eur).
- 126 Dodáva, že neuplatnenie hornej hranice 10 % na celkový obrat skupiny, do ktorej patrí dcérska spoločnosť, ktorá je jediným adresátom rozhodnutia o uložení pokút, by viedlo k situácii, v ktorej by výška pokuty závisela od spôsobu, akým podnik rozdelil svoje činnosti medzi rôzne spoločnosti, pričom veľký počet medzinárodných podnikov, napríklad materské spoločnosti spoločností Air Products a Air Liquide, vykonáva svoje činnosti prostredníctvom rôznych vnútroštátnych spoločností. Tak by sa narušilo objektívne uplatnenie článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a prvok odstrašenia by získal svojvoľný obsah.
- 127 Na úvod je potrebné uviesť, že žalobca vykonáva úplne irelevantné porovnanie, pokiaľ porovnáva svoj celkový obrat (470 648 000 eur v roku 2001) so skutočne vyššími obratmi dosiahnutými podnikmi, ktoré sa nepovažovali za zodpovedné za porušovanie vytýkané Komisiou, a neboli teda adresátmi rozhodnutia.

- 128 V skutočnosti sa ukazuje, že argumentácia žalobcu sa zakladá na chybnom predpoklade, a to na potrebe zohľadniť, na účely uplatnenia hornej hranice 10 %, celkový obrat skupiny, do ktorej patrí dcérska spoločnosť, ktorá je sama zodpovedná za porušovanie a ktorej je určené rozhodnutie o uložení pokút, ako sa preukázalo v bodoch 116 až 118 tohto rozsudku.
- 129 V rozpore s tvrdeniami žalobcu nerobí uplatnenie hornej hranice 10 % v súlade s judikatúrou výšku pokuty závislou od toho, ako subjekt organicky usporiada rôzne svoje činnosti. Stanovenie výšky pokuty spočíva na právnom posúdení Komisiou, podliehajúcim preskúmaniu Súdom prvého stupňa, a to posúdení pripísateľnosti porušovania jednému alebo viacerým podnikom, čo predstavuje jediné poňatie, ktoré je v súlade so zásadou osobnej zodpovednosti. Na otázku pripísateľnosti možno odpovedať rôzne v závislosti od okolností vlastných každej veci, v ktorej sa táto otázka kladie, a môže to byť odpoveď, že zodpovedná je len dcérska spoločnosť, že zodpovedná je materská spoločnosť, alebo že sú solidárne zodpovedné oba tieto subjekty.
- 130 Pokiaľ žalobca tvrdí, že konečná suma jeho pokuty je v rozpore so sledovaným odstrašujúcim účinkom, keďže je oveľa vyššia než výška pokút uložených holandským spoločnostiam, adresátom Rozhodnutia, ktoré sú dcérskymi spoločnosťami veľkých medzinárodných dodávateľov plynov, je potrebné pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej Komisia pri svojom posudzovaní všeobecnej úrovne pokút oprávnene zohľadňuje skutočnosť, že zjavné porušenie pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže je dosiaľ relatívne časté, a že teda môže zvýšiť úroveň pokút s cieľom posilniť ich odstrašujúci účinok (rozsudok zo 14. mája 1998, SCA Holding/Komisia, už citovaný v bode 113 vyššie, bod 179).
- 131 Bod 1 A štvrtá zarážka usmernení v tejto súvislosti predovšetkým stanovuje, že v rámci hodnotenia závažnosti porušovania a východiskovej sumy pokuty je potrebné „stanoviť výšku pokuty na úrovni, ktorá jej zabezpečuje dostatočne odstrašujúci charakter“.

- 132 V prejednávanej veci, ktorá zodpovedá klasickému druhu porušenia práva hospodárskej súťaže a konaniu, ktorého protiprávnosť Komisia viackrát potvrdila od svojich prvých zásahov vo veci, Komisia mohla považovať za potrebné stanoviť sumu pokuty na dostatočne odstrašujúcu úroveň v hraniciach stanovených nariadením č. 17.
- 133 Ako však bolo uvedené vyššie (bod 110), žalobca nepreukázal, že Komisia sa vo vzťahu k nemu dopustila omylu v posúdení, pokiaľ ide o hornú hranicu 10 %, pripomínajúc, že inštitúcia je podľa nariadenia č. 17 povinná uplatniť túto hranicu.
- 134 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že námietky predložené žalobcom, ktoré sú založené na porušení článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17, týkajúce sa údajnej neprimeranosti uloženej pokuty, jej diskriminačnej povahy a jej rozporu s cieľom odstrašenia, musia byť zamietnuté ako nedôvodné, a že žiadna z okolností uvádzaných žalobcom neodôvodňuje zníženie uvedenej sumy pokuty.
- 135 Pokiaľ ide nakoniec o údajné porušenie „zásady zákazu svojvôle“, je potrebné konštatovať, že tvrdenia žalobcu týkajúce sa tejto námietky ju neumožňujú rozlíšiť vo svojej podstate od výhrad uvedených v predchádzajúcom bode, takže túto námietku je takisto potrebné zamietnuť.

O trovách

- 136 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto

zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 4. júla 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

M. Vilaras